

Es Cad' Inca

Lladrarà cada diumenge mentres li donin que menjar

Redacció y Administració C. de Mallorca n.º 1.

ESPAÑA: UNA PESSETA CUATRIMESTRE :: ESTRANJER: DÜES IDEM. IDEM

PAGO PER ADELANTAT

BONES FESTES

Ens trobam en les festes més casolanes y patriarcals de tot l'any. Els fills y filles, nets y netes, enrevolten aquests dies a sos pares y padrins.

Per a Nadal cada auvella a son corral, diu un adagi mallorquí, volguent expressar que cap individu deu faltar a la niada familiar, per les festes de Nadal. Ja ho pot ser vaiver un homo que no tenga, aquestes festes, al menos un parey d'hores per passarles amb amorosa gaubansa a n-el costat dels seus. ¡Oh que son de dolces les hores passades dins la llar en la familiar!

Es CA D'INCA escrit amb estil franch y familiar, que publica tradicions, contarelles y cançons que nasqueren y se conserven dins la llar, y que per casolá moltes families li fan lloch entre les seves rotlades; avuy tot axerit y rioller diu a tothom: Vos desitj que passen les presents festes amb salut, pau y alegria.

A tots dona Es CA D'INCA les bones festes y els molts anys sens distinció de classes, sexe ni condició, donchs, no té malicia de ningú. El patriotisme, la justicia y la imparcialitat son qui l'inspiren. Si qualche vegada llaŕra fòrt, es perque voldria fer desaparexe tots els errors y que la veritat y el benestar reynassin per tot arreu.

Per motius de gratitut Es CA felicita especialment: a les Autoritats d'aquesta ciutat, a sos estimats col·laboradors, a les families subscriptores, y a n-els periòdichs y revistes que constantment el visiten.

LA REDACCIÓ

NIT DE NADAL

Quan, anit, la lluna hermosa sortia, platetjant les ones del mar y mostrant a n' el cor somiador els misteris y encants de la natura; sortien també els pastors a pasturar son benivolgut remat per les encontrades de Betlem.

Tart era ja, y provaven de condormirse perque la nit passas més aviat; però sentien dins son pit un desvetlament ditxós y una alegría inesplicable.

Els mènes y anyellets saltaven y brincaven delitosos, y les ovelles belaven estorades y amb sentiment.

Els rosinyols refflaven més dolços qu'en florida primavera, y les tortoretas, amb so llastimós cantar, parexien veus d' infant que suspiraven en planívola tendresa.

Els colls y crestes de les montanyes del Libá brollen llet y mel, y els valls de Sion exalen perfum y aromes exquisits.

Les poncelles de Jericó, totes s' han badades en punt de mitja nit, y els arbres de la terra promesa han madurat delicadíssims fruits.

¿Qu' es aixó tanta alegría, gloria, pler y animació? ¿Perque anit la naturalesa, y la creació tota, puntetja nova armonía? ¡Ah cors ansiosos d'amor y de grandesa! aquest concert armónich y eteisador dels elements de la naturalesa, sols son notes desafinades en comparació de les marevelles anit aparescudes.

Millors cants, més alegres al·luyes y glories incomparables, han sentit entonar els pastors, entre músiques divines y resplan-

dors celestials. *Gloria á Deu en les altures y pau a n'els homos de bona voluntat*, cataven els angels, anunciantlos el naixement del Bon Jesús.

Motiu tenen el cel y la terra, els angels y els homos, de cantar himnes de gratitut y gaubansa; per que aquest Minyonet Diví, en a-re que tan humil y tan pobre, es el Príncep de la pau, Pare dels setgles veniders, a qual reynat no tendrá fi.

Ell, obrirá nous camins de benestar y grandesa a l' humanitat perduda y desgraciada. Y la justicia, la llibertat, y totes les virtuts que fugiren arruxades p' el pecat de nostre primer pare Adam tornarán esser la llum del mon te-nebrós.

Per això, el pobles cristians, recordant aquest naixement ditxós, fan festes y més festes, umplen els temples catòlics d' armonies pastorils y de presentacions angèliques.

La vida sencilla y patriarcal torna reviure, en aquests dies, en la llar y les families cristianes; y tornam sentir, per alguns moments, les dolçures, franqueses y bondats dels pastors de Betlem.

Denou sitgles fá qu' els angels donaren la bona nova a n'els pastors, y encare, a pesar qu' el mon es materialista, sent l' eco y l' influència d'aquelles cantories: *Gloria a Deu, en les altures, y pau, justicia, grandesa, amor y benestar a n' els homos de bona voluntat.* DANIEL

CONRÓ

Qui de jove no s'afanya per conrar afectes grats, pot ser culli en la vellesa fruits d' amarga soledat.

A. G. ROVER

Es Ca d' Inca
St. D. Ramón Soler de la Plana,
Ribera,
Palma

Devant la coveta de Betlem

L'innocent doncella
trescava el jardí
cullintne floretes
per l'Infant Deu Fill
qu' en Betlem va nexer
pe'l mon redimir.
¡Que bella es la jove
quant la veix axis!
Llavòrs més demostra
lo seu cor senzill.

La pobre coveta
la vol ben guarnir
de flors oloroses,
roses, jasmíns.

La casta doncella
que té el cor humil
axí es més hermosa
que quant los vestits
de randes y seda
ab gust esquisit
cubrexen ab gracia
el seu còs gentil.

Un ram de violetes
y hi dona a Deu nin
perfums que s' en puján
allá a l' infinit
D' encants y modèstia
tesor ne té rich
y un còr que batega
d'amors los més fins
per sa bona mare
per son Deu petit.

Devant la coveta
la fas l' hi sonriu;
contempla gojosa
místèri sublim.

Llavòrs, si, més bella
me sembla y l' admir.

Entre les flors blanques
d'olors esquisits
que a son Jesús dona
més bell y més rich
l'oferta l' hi porta
de son còr sencill.

¡Deu meu! a la jove
tot temps benehiu.

Que sia en la terra
ditxosa y felís,
del cèl enviantli,
del còr, son desitx.

¡Ditxós qui pot veure
sa filla ó son fill
Devant la coveta
quant resa y sonriu!

Marcelina MORAGUES

Rondaya popular mallorquina

Madó Juan' Ayna y el sen Amengual

El sen Amengual era s' homo de madó Juan' Ayna, un malfenerando de marca, que no 'n volia brot de feyna.

Tenien un bosinet de terra aont se vién, y tot e-hu vía de fer madó Juan' Ayna perqu' ell tenia 's tay a n-es menjar y a-nes fumar, y que no li anassen amb pus emblavins.

Un any madó Juan' Ayna a l'orsa de pregaries l'arribá a ginyar a segar, pero amb aquets pactes: qu' havia de segar d'assegut y madó Juan' Ayna li havia de mudar sa cadira, en no' bastar, ell a pus brins.

Madó Juan' Ayna hi va consentir, y vos haurien fetes moltes de riayes tot dos.

Ella duya un tabulet; le hi posava allá ont havia de segar; ell s' hi asseya tot xarpat amb sos cuxals, devental, managots, didals y faus, y ja era partit *raque-rach raque-rach*, serrá qui serrá brins de blat. Com havia tombats tots es que 'bastava, madó Juan' Ayna ja li mudava 's tabulet més aprop des brins, y ell ja tornava esser partit; sega qui sega, pero sense atropellar-se gens, amb molt de mirament, anant prou alerta que no hi hagués cap cart que li fes qualque moxonía devers ses mans.

Demunt les nou va dir el sen Amengual:

—Madó Juan' Ayna, ¿y qui' mos farà 's dinar avuy?

—Ell es dejorn ferm encara per parlar de dinar diu madó Juan' Ayna.

—Idò jo trob qu' es ben hora; diu ell De manera que trob que convendria que hi comensásseu anar a veure si l' enllestiu.

—Y ¿com segarieu sense jo que vos mut es tabulet? diu ella.

—¿Sabeu qu' heu de fer? diu ell. Posau-lo 'm devall una figuera, y es temps que sereu a enllestir es dihar, jo poré segar es brins que 'bastaré, y axí 's sol no me sofregirá 's cervell.

Madó Juan' Ayna, cansada de tot de tanta de toxarrudesa y malfeneria, cop en sech se 'n pensá una de bona, y diu:

—Idò vaja, per no sentirvos pus, e-hu ferem axí.

Li posa 's tabulet devall una figuera; ell s' hi asseu, y ja es partit a tayar brins amb tota calma, y ella ¡cap... a enllestir es dinar.

S'enllestir que feu ella va esser que se 'n va a comprar un doblér d' aumangara; se dona una bona aumangarada de dalt-abax y pe sa cara y llavò la s'enfarinova tota; aplega unes quantes de vergues de magraner ben fevengudes y esporgades; y ¡cap a n-el sen Amengual manca gent! De tan rebenta qu' anava, en trobar mach o còdolí per allá ont passava, el feya botir quinze passes lluny.

Al punt va esser a sa segada del sen Amengual, que l' me trobá devall sa figuera, que ja havia segats tots es brins qu' havia bastats de dalt es tabulet, y s' estava mans fentes, com un ferfer sense carbó.

Ella s' hi planta devant amb un llongo, y ell que l' havia de conèxer, Bon Jesús!

Com se veu aquella feristea devant, roman de pedra; llavò se posa a tremolar com una fuya de poll, sobre tot com la sentí descapdellar.

—¿Y ara que feym assí devall, gran per-xango del dimoni? diu ella, traguent foch p'es quixals y espines p' ets uys.

—Es que esper madó Juan' Ayna que

me mut es tabulet, perque ja he segats tots es brins que hi havia entorn meu! diu ell tremolant a les totes y amb una veu que casi no li sortia des carcabòs.

—Ay esperau madó Juan' Ayna que vos mut es tabulet! diu ella. ¿Vol dir li pegau d' assegut per segar, y encara un altre vos ha de mudar sa cadira?

—Es que aqueixa esquena meua té molt mal de vinclarse, y hi poria haver una des-graci si no segás d' assegut! torna dir ell sense sebre ja de quin mon era.

—Ah! respòn ella. ¿Vol dir tenu por d' una desgraci d' aqueixa esquena vostra? ¡Idò jo la vos faré espessar tanta de por!

Y ja l' invest amb un verdanch d' aquells en cada má, y ¡bones verdancades devers s'esquena del sen Amengual!

Y el sen Amengual ja hu ha donat a ses comes, y ¡de d'allá, tan com en poria treurel pero Madó Juan' Ayna li guanyava bé a córrer, y ja li ha pitjat darrera, y verdancada vé y verdancada va! y amb cadascuna l' endoblava.

Y el sen Amengual crits y remeuols!, madó Juan' Ayna, ventim y més ventim!

—Ah gran perfandó! deya ella ¿vol dir fuyís de sa segada? No, ell es a segar qu' has d'anar o te fas acabar ets alens a garrotades.

—¡Ay! deya ell, ¡ay! ¡ay! ¡dexaume fer que som mort! ¡dexaume anar qu' estich capolat! ¡No m' en aixech d' aquesta!...

Sobre tot, ell li pegá madó Juan' Ayna fins qu' el va tenir que segava com tot un homo, sense necessitat de tabulet ni de ningú que le hi mudás. Y ben depressá que segava.

—No res, va dir ella; m' en vaig, y si demá a n-aquexes hores no heu acabat de segar tot aquest tros, jo tornaré y vos he de bestreure; fins que vos haja fet bojins y miques. Y mirau quin hora vos ho dich; y qui som jo per dirvosho! ¡Som la Mare de Deu de vermey, que per allá ont pas, no dex cap malfaner viu!

Gira en cova, y de d'allá.

Al punt no 'n veren la pols.

Y el sen Amengual que cuydava fer uy de segar, y remugant remugant que deya:

—Axò no es Mare de Deu! ¡Axò es un dimoni! ¡Y ventura que m' ha dexat viu!...

¡No, però demá me capola si no hu he segat tot!... Y ben firmada que tench sa sentència.

Sobre tot madó Juan' Ayna sen aná a una casa de per allá; se lleva aquella roba aumangarada, se renta sa cara ben rentada; y sa més fresca del mon, y com sí res fos estat, se presenta a sa segada, y me troba l' sen Amengual que segava com un negre.

—Sen Amengual, diu ella, ¿Y qu' es axò? ¡esperau vos duré 's tabulet, que tench por d' aqueixa esquena vostra!

El sen Amengual l' enviá a mal viatge, però sense dexar sa segada, y no s'aturá fins que vá haver acabat, que ja feya fosca negra.

Madó Juan' Ayna li tengué es sopar llest; sopá com tot un homo, se 'n anaren a

geure, y lo endemà dematí abans de s' auba ja se va esser axicat, y a fer feyna s' es dit; y va esser de llavò ensá un dete homs feners qu' es passetjaven.

¡Si que li trobá sa medicina madó Juan' Ayna a n-el sen Amengual!

Are qui es confrare, que prenga candela!

Antoni Mª ALCOVER PBRE.

CRIDA!

Dilluns que vé a la ciutat d' Inca li espera una gran sorpresa: amb el tren que passa a les nou y quart, arribará Allan Kardec, gran personalitat esperitista qu' are vé de Valencia.

Els esperitistes d' aquí, amb s' objecte de que els inqueros s' enterin y comprvin la bondat de les doctrines que aquells predican, el fan venir, pequ' en l' autoritat de les seves paraules y obres, convencit a n' els incrèduls e indiferents. A n'aquest fi ja han comensat els preparatius que son de rúbrica per rebre tan alt personatge.

La primera operació que farà será en el cementeri, a les deu en punt, y per aixó ja han demanat permís a l' autoritat competent. Allá farà parlar devant tothom a tots els morts que vulguen. Bastará que li diguen: Allan Kardec, fassi sentir mon pare, ma mare, mon fill, mon germá, ma esposa, etc... y *ell*, amb la vara mágica que porta, pegará tres copets demunt la tomba del difunt, y tot una vos posareu amb conversa seguida, com qui parlar derrera la grasa, amb una monja tancada.

La segona operació será a les tres del decapvespre en el fossaret de son Bennisas. Allá regoneixerá les ossamenties bestials, per veure si hi ha cap ánima en pena qu' estiga entretenguda y no puga sortir d'entre les musculatures, y *ell*, les posará en salvament amb un sant-y-amén.

Aquesta operació, que a primera vista, no pareix tant difícil com les anunciades p' el matí, ho sou més perque 'ls esperits son impalpables.

Allan Kardec, ja conta trenta y pico de morts que ha resucitats p' els Estats Units correguent de ciutat en ciutat. Feisli agradable la seva estada entre noltros y podria esser que nos donás qualque sorpresa.

Ala ¡inqueros! no perdém l' ocasió. A n' el cementeri falta gent la quarta festa de Nadal.

La Comissió

Notes curioses

El Govern espanyol ha acordat—no diguem perque—no prende part oficialment en l' Exposició Unversal de San Luis.

Dita exposició organizada pera commemorar el primer centenari de la compra de la Luisiana a France en 1802, devia celebrarse enguay; rahons d'economía y el no estar ben pensat es programa l'han retrasada.

Es la ciutat de San Luis, a l' hora d' ara capital del Estat Missuri en els Estats Units, y capital històrica y moral de la

antigua Luisiana, quin territori avuy está dividit en onze Estats. Quan France, millor dit Napoleó, vengué la Luisiana per cinquanta millions de llores torneses a la República naxent dels Estats Units, tenia una extensió de 1,600.000 kilòmetres quadrats.

L' esmentada Exposició s' obrirá el dia primer de Maig de 1904. Se gastarán amb ella 40 millions de duros.

A l' hora d' are se mostra a n' el públich de Barcelona un homo en miniatra, donchs té 22 anys cumplits y tant sols pésa 15 kilos essent molt baix y de cara simpática. Els mejes declaren que té es coneixement complet.

¡D' això se'n diu un fendmen!

Juntament amb aquest homoniquèu s' exhibeix un gegant rus, qu' té d' altari dos metres trenta centímetres, essent tant jove com s' altre.

¡Vaja quin contrast que dehuen fer aqueixs dos còssos!

Un cotxé inglés fa poch dies fonch, condemnat a pagar una lliura esterlina de multa, per haver fet corre d' un modo desenfrenat son cavall. Sabent sa multa en que cau el qui burla les ordenances, ja duya sa suma necessari, pero s' empenyá en pagarla en monedes de mitj *penique*.

—El jutje el torná cridar a la barra y li llegi lo següent:

«Considerant qu' en Wooland, intentant pagar la multa en monedes de mitj *penique*, no ha tengut altre intenció que la de posar a la magistratura en ridicul, queda condemnat a set dies de presó.»

Idó, que bufes? Així les gasten els jutjes inglesos.

Els idiomes europeus se clasifiquen avuy del següent modo:

Figura en primer lloch l' inglés, parlat per 120 millions de persones. Segueixen l' alemán y el rus, parlats per 75 millions; el francés per 52. El quint lloch l' ocupa l' espanyol, qu' el parlen 43 millions de persones; segueixen l' italiá ab 30 y el portugués ab 13.

Sa vaga de bugaderes de Xicago ha tengut conseqüencies tant imprevises com xocants. Els fondistes, tavernés, etc. no han tengut altre remey que usar la roba blanca de papé. En les cases particulars també ha produït els seus efectes; les senyores per demostrar que quan arriba s' hora saben fer totes les feynes de la casa, per pesades que siguen, no se donen vergonya d' anar als rentadors públichs y fer elles mateixes sa bugada.

Molt bé per les senyores de Xicago.

En el Registre civil del Jutjat municipal del districte de la Llonja de Barcelona, s' inscrigué fa uns cuants dies la defunció d' un homo de cent vuit anys d' edat.

Pochs son es qu' arriben a n'aquest edat. ¡Ja'n poria contar de coses aquest homonet!

Aquest si que devia menjar poca carn, però moltes patates y verdures!

CRONICÓ

Desembre de 1903.

Dia 15—Se presentan a n' el Papa els documents pera la canonisació de la Beata.—Comensan a ferse es clots per sembrá els arbres a la Rambla de Palma, en lloch dels que tomaren per contráris a la salut? —L' Ajuntament de Palma acorda contribuir ab 100 pessetes a la erecció del monument que la Diputació Provincial de Barcelona vol dedicá a la memoria del malográt poeta catalá Mossen Jacinto Verdaguer.—En es Senat es Comte de Penya-Ramiro protesta contra es projecte de sa Tabalera de pujá es preu des tabach, (ja arriba a ses estrelles) y se quexa de la mala calitat des género que se ven. Te molta rahó; y fa créure si ell no hey tendrá accions.

Dia 16—Arriben noticies de que a n' el nostro paísá, Sr. Maura li ha concedit el Rey de Portugal, una creu, y s' espasa de l' *Orden de la Torre*, qu' es sa distinció més grosa entre es portugueses.

Dia 17—Corren rumors de crisis ministerial; pero segons diven es periódichs, el Sr. Maura no vol dimiti; sino que vol demostrá que es homo que, en el perill, no se asusta.—A Salamanca s' oilla gran va dins sa petita ab motiu d' haver declarades ses facultats de Medicina y Ciencies, de sa seua Universitat, oficials, y per lo tan a conta de s' estat.

Dia 18—En Pidal fa sebré a sos companyeros que té resolt prendre retiro, de sa política, y en Villaverde ha sentida oló de crisis y apareya sa maleta per regresar a Espanya.—Arriba a Madrid de regrés de Portugal el Rey estant content des cas que li han fet a Lisboa.—Es Comandant de municipals de Palma, a la fi, posa ses mans demunt tres *tunos* que, fa ja algun, temps robaren es mecheros de gas y ses baules de ses portes. Qualque dia robaran ses portes y tot!

Dia 19—Diven de Nueva York que han agafat un anarquista y que s' ha descuberta una conspiració, contra Mr. Roosevelt, fruit amarch de ses dolces llibertats que es liberals nos han regalades.

Dia 20—Els mauristes de Mallorca fan un diná a sa Llonja de Palma en honor del Sr. Maura, 660 posaren peu devall taula. Es diná fou servit p' el Grant Hotel.—Diven que els japonesos han enviat s' *ultimatum* a Rusia sobre s' asunto de Corea.—Meeting carlista a Barcelona.—Es nomenat governador de les Balears D. Cedrón Pedraja.

Dia 21—A Barcelona han pres un anarquista y a Girona un altre. Es primé se creu qu' es complicat en un atentat contra es jefe de policia de Barcelona. Pareix que sa sanchi anarquista va remoguda.—Arriba a Barcelona, de l' Argentina, s' embaxada comercial espanyola.—Se discutex en el Congrés, es projecte de subvencioná a Madrid, contra el qual haprotestat tota la premsa a no se la de la Cort. Els diputats per Madrid están furiosos contra els catalans perque s' oposan a dit projecte. Es molt natural que s' hi oposin.

El sen PIRRIS

Lladrades y moxonies

Amb motiu de les festes, el nostre setmanari fa la eixida avuy, diada de Nadal, en lloch de diumenge com té costum.

¡S' ha consumat la injusticial! Apesar de les enérgiques protestes de la premsa de províncies y fins-y-tot de la «Revista Financiera» de Madrid; apesars dels mitíns celebrats en contra y de les rahanades argumentacions d' alguns diputats; s' ha aprovat en el Congrés la subvenció de dos millons; anyals al municipi de Madrid per espay de 25 anys.

Madrid que molt bé podria pagar al Estat p' el benefici de capitalitat; rebrá d' aquest dita candat, en detriment dels demás municipis. Tot se fa al revés.

El telégrafo comunica varis incidents: Quan el Sr. Albó combatia l' odiosa subvenció, els diputats madrilenys cada pnut l' interrompien, ¡mirau que hu son ben educats aquests senyors! Els obrers de la Cort feren manifestacions públiques perque s' aprovás el projecte. Permeteumos, obrers madrilenys, que vosdiguem qu' anau calats per' aigo. Vos falta feyna? donchs, demanaue a vostro Ajuntament y no al Estat. Quan els de Mallorca no n' han tenguda no han demanat res al Estat. Y lo mateix poden dir els d' altres regions.

Aprovat el projecte que noltros censurarem, s' estableix un mal precedent. Ara amb tant de dret com se regala una cantitat a Madrid, se pot regalar a Inca, per ezeemple. Y no ens cauria malament per fer millores d' importancia en nostra població.

Ja han comensat les instal·lacions d' electricitat a les cases particulars d' Inca y Mancò. La gent que no coneix aquest fluit fa molts comentaris sobre la nova llum.

Operaris d' aquest municipi continuen posant mitjes soles a varis carrers. Ens satisfan aquestes millores.

Amb s' objecte de treure sa costa que feya es carrer de Son Net, a la part des camí de Llubí, s' ha enfondit es pis de dit carrer, resultant que les cases vehinades

tendrán araes trispol uns vuit pams més amunt qu' aquell.

El Agent etzecutiú de la zona d' Inca, ha senyalat el dia 11 de Janer vinent, per vendre en pública subasta varies finques embargades per deutes de coutribució.

Nostro amich y paisá D. Antoni Palou Pre arribá felizment a la República Argentina. Actualment desempenya el càrrech de vicari a Maldonado (Bones-Ayres.) Ho publicam pera satisfacció de sos nombrosos amichs.

Axi com la senyora Sòrt entany visitá Mallorca, molts creyen qu' enguany tornaria; axò ha estat la causa d' haver jugat els llorquins a la loteria el doble d' altres anys.

Era tanta l' esperansa en la grossa de Nadal, que molts somiadors, com si ja tenguesen sa bosa plena, pensaven plans y projecte p' el pervindre. Conexem un matrimoni que fa un mes tresca cases, amb el fi de comprarne una amb sos doblers que treuria de la rifa. No estava tan segú en Xarogues que, pera provocar sa sòrt, a cada menjada trabucava es ví demunt ses estovayes. Moltes rahnons ha tengut amb sa dona per aquest motiu, perqu' éll tenia fê amb son procediment y no l' volia dexar de cap manera.

Un sol prèmi des secundaris ha tocat a Mallorca. A n-es barri de sa jerreria de Palma han estat venturosos. Queden, molts, desenganats de la sòrt. Sobre tot en Xarogues y aquell matrimoni que, no podrà comprar sa casa que tenia uyada.

Els esperitistes d' Inca l' han feta com en Parret, ¿no havian pronosticat que a la societat *La Union Inquense* treurien sa grossa? Els seus oráculos els engayen. Si haguessen endevinat *como el asno que tocó la flauta por casualidad* tendrien molts de partidaris; però ara, perdrán els pochos que tenien.

En la iglesia de Sant Francesch demá vespre hi haurá completes y diumenge ofici solemne, ab sermó per Mossen Miquel Llinás, tot en honor de la Mare de Deu de l' Esperansa.

Bolletí comercial

Mercat d' Inca.

Preus que retgiren a n' aquesta ciutat dijous passat: Pessetes

Bassó . . . (es quintá) . . .	a	77'30
Xexa . . . (sa cortera) . . .	a	16'00
Blat id.	a	16'00
Ordi id.	a	10'75
Sivada id.	a	8'50
Id. forastera . . . id.	a	7'00
Faves cuitores . . id.	a	18'00
Id. ordinari veyes id.	a	16'75
Blat de les Indies id.	a	15'00
Mongetes (confit) id.	a	45'00
Id. blanques . . . id.	a	33'00
Fesols id.	a	30'00
Ciurons id.	a	22'00
Gallines (sa tera)	a	0'5
Calls id.	a	0'70
Conis id.	a	0'35
Ous (sa dotzena)	a	1'20
Patates (es quintá)	a	4'00
Safra (s' unza)	a	4'00
Figues seques (es quintá)	a	9'50
Olives (sa barsella) de 1'25 a 2'50		
Porchs grassos (s' arrova)	a	12'00

OSSOS Y LLEPADURES

Semblances

1. ¿En que se sembla una taronja a la Terra?
2. ¿Y la Terra a la Lluna?
3. ¿Y la Lluna a s' aire?
4. ¿Y s' aire a n' el Sol?
5. ¿Y el Sol a n' el foch?
6. ¿Y el foch a n' el cós humá?

Un JOVE.

Ses solucions diumenge que vé.

Solucions a lo del núm passat.

A les semblances:

1. En que sempre se mou.
2. En que piquen.
3. En que té cordes.
4. En que té coua.
5. En que son de ferro.
6. En que pesa.

A la fuga: Alegret panxeta

que Nadal ja ve,
menjarás coqueta
y torróns també.

CORRESPONDENCIA LITERARIA

M. I. D. Antoni M.ª Alcover Gracies per la seva rondaya.

A. G. Rover Gracies per les poesias que enviareu.

Un Infantó Vostro Disapte de Nadal no arribá d' hora per poderlo publicar a n' aquest nombre.

El sen Nebot. Vos deim lo mateix.

En Cara sèria. No tengueu tanta malicia homo, qu' en Massola no hu fa per mal. Vos avisa per bé

SE VENEN tota casta d' arbres fruytals com son: taronjers, pomeres, limoneres, garrovers, etc. pera informes dirigiuvos a l' amo'n Juan Llobera (a cal diable).—Pollensa, y a INCA a n' en Mateu Rosselló, hortolá de can Ripoll.

PLANTÉ de relats americans, n' hi ha per vendre a s' estació del Ferro-Carril; per ses comandes dirigiuvos a n' el Jefe de mateixa INCA.